

Savas kampas

Telšių „Krantos“ vidurinės mokyklos laikraštis

2008-2009 m. m.

birželis Nr. 4

Kaina 1 Lt

Pamokos – ne tik mokykloje

Gegužės 13d. mokykloje nebuvo penktokų. Ne, jie neišvyko į jokią ekskursiją. Ne, jie drausmingi mokiniai ir tikrai nepabėgo iš mokyklos. Jie buvo pamokose, jie mokėsi, bet ne mokykloje!

Ruošiantis liuanistų planuotai penktokų popietei „Linksmoji lietuvių kalbos viktorina“, kilo mintis renginį vesti ne mokykloje. Kolegės (mokyt. D. Saplinskienė ir G. Juškienė) pritarė mano pasiūlymui, taigi gimė visą pamokų laiką trukęs mokomasis, lavinamasis, pažintinis, kultūrinis, sportinis renginys.

Sportinis – nes iš mokyklos keliavome pėsčiomis Masčio ežero pakrante iki pat Buities muziejaus, taip pat ir grįžome. O juk ne šiaip pėdinome: šventas reikalas penktokams yra palakstyti, pasigaudyti, nuklysti į šoną (o kam tada kartu buvo auklėtojai M. Stulpinienė, A. Gintautas – jiems irgi sveika pasportuoti ne tik kartu žingsniuojant, bet ir auklėtinius rikiuojant).

Pirma pamoka „Alkos“ muziejuje. Prisiminę neseniai (gegužės 7d.) minėtą spaudos dieną paprašėme muziejaus literatūros skyriaus darbuotojų supažindinti su senąja mūsų raštija, spauda, knygnešių veikla. Didžiojoje muziejaus salėje moksleiviai tikrai susidomėję klausėsi įdomaus pasakojimo, atidžiai nagrinėjo XIXa.

pab. – XXa. pr. spausdintų leidinių kopijas, bandė perskaityti (deja, nelabai pavyko) tuometinį lietuvišką raštą. „Ne tokios raidės“ – padarė išvadą smalsuoliai, suprato, kaip nelengvai ir nepaprastai sudėtingai formavosi dabartiniai mūsų raidžių ženklai.

Kadangi buvome atidūs klausytojai, mus supažindino ir su salėje kabančiais paveikslais: jų autoriais, vaizduojamais siužetais, kūrimo technika. O kitoje salėje penktokai pamatė ne tik vadovėlius, iš kurių mokėsi jų proseneliai, bet ir sąsiuvinį (grifelinę lentelę, iš kurios lapų, deja, neišplėši). „Mums dabar geriau“, – vieningai nusprendė XXIa. pradžios moksleiviai.

„Alkos“ muziejus buvo rimtoji, edukologinė išvykos dalis. Grožėdamiesi „žiedų varške“ (A. Baranauskas) pasipuošusiais sodais, nukulniavome į Buities muziejų – dar gyvą praeities (XIX – XXa. pr.) liudytoją. Maloniai priimti sodybos šeimininko, apžiūrėjome apie 150 metų senumo žemaičių trobą. Vaikų veiduose – didžiulis nustebimas: ar taip gyveno tada žmonės?! Susipažinę su kitų sodybos pastatų paskirtimi, pasilabinę su ramiai besiganančiais žemaitukais, niekaip neprakalbinę užsispyrusio senio ožio (matyt, pasipūtęs dėl savo išpūdingų ragų) ir praėję pro apgriuvusį vėjinį malūną be sparnų (matyt, ir velniukai bus jį palikę), išikūrėme prie senosios klėties ir truputį pailsėję pradėjome kitą pamoką – smagiąją. Kiekviena klasė pasidalijo į grupes, gavo įvairių užduočių, kurioms atlikti reikėjo prisiminti, ką penktokai išmoko per mokslo metus. Taigi prasidėjo draugiškos varžytuvės: vaikai sekė pasakas be galo arba juokų pasakas, minė mįsles, bėrė greitakalbes. Teko prisiminti ir literatūros mokslą: reikėjo sukurti eilėraštį „Pavasaris atėjo“ pavartojant epitetų, deminutyvų, palyginimų, vaizdingų veiksmažodžių. Užduotis nelengva, tačiau pavyko – užaugęs gerų poetų!

Pakartojom ir kalbos mokslą – prisiminėme leksiką: sinonimus, frazeologizmus. Tai buvo sunki užduotis, ją penktokai įveikė, bet susigėdo: tiek mažai gražių, vaizdingų, smagių lietuviškų žodžių bei posakių nežino. Teko man atskleisti didžiulius „Sinonimų“, „Frazeologizmų“ žodynus ir papildyti mokinių žinias bei paskatinti ir toliau domėtis vaizdinga ir turtinga savo gimtąja kalba.

Kad galvelės pailsėtų, kiekviena klasė organizavo iš anksto paruoštus senovinius žaidimus.

Mokytoja G. Juškienė visiems padėjo už labai aktyvų dalyvavimą varžytuvėse, įteikė atminimo paveikslėlius. „Varžytuvių tikslas nebuvo rinkti nugalėtojus, – pasakė mokytoja. – Jūs visi nugalėtojai, nes ir pakartojote, pagilinate ką išmokę, sužinojote daug naujų dalykų ir gerai pailsėjote“.

Sudainavę senąją žygio dainą „Išėjo tėvelis į mišką“ palengva, dalindamiesi išpūdžiais, keliavome namo. Grįžom 13.30 val. – kaip po pamokų!

Kitą dieną penktokai dalijosi išpūdžiais, buvo patenkinti, kad tiek naujo sužinojo ir išreiškė pageidavimą, kad tokia netradicinė pamokų diena būtų ne paskutinė.

Gerb. kolegos, taigi dejuojame, kaip „surinkti“ nepamokinės veiklos valandas, visas darbas paliekamas tik auklėtojams! Betgi mokyti visų dalykų ne tik mokykloje mūsų mieste yra puikiausios galimybės. Apie visapusišką naudą nėra ko ir kalbėti. Linkime kolegoms noro, entuziazmo, kūrybiškumo – mūsų ugdytiniai tikrai noriai eis į mokyklą.

Laimutė Každalevičienė, lietuvių k. mokytoja, 5c klasės auklėtoja

LIK-o kovos ir pergalė

Šiais metais mūsų mokyklos garbę rajono LIK-o varžytuvėse teko garbė ginti dešimčiai šaunių mokyklos vyrų, tai – keturi dvyliktokai: Erlandas Jakavičius (komandos kapitonas), Mantas Lukošius, Tomas Vaitkevičius, Šarūnas Godiliauskas, trys vienuoliktokai: Eimantas Ciunys, Lukas Gruzdbarzdis, Vygantas Černiauskis ir trys dešimtukai: Laurynas Monstis, Tomas Jokšas, Mantas Simanauskas.

vidurinių ir „Žemaitės“ gimnazijos. Šį kartą komandos gavo papildomą užduotį – į prisistatymą įjungti direktorių arba pavaduotoją ir paruošti namų darbą kapitono prisistatymą su direktoriumi (ar pavaduotoja). Taigi, žavingąją vyriškių komandą papildė mokyklos pavaduotoja neformaliajam ugdymui – Rasa Daunienė. Visai komandai padėjo ruošti ir choreografijos mokytoja Eglė Šilininė. Daug darbo, ilgi vakarai repetuojant atsipirko su kaupu – iškovota 1 vieta. Komandas sveikino seimo narys Almantas Petkus ir padovanojo komandoms prizininkėms kelionę į Trakus ir Vilnių, Lietuvos Respublikos Seimą.

Rasa Daunienė, direktoriaus pavaduotoja neformaliajam ugdymui

Ištvėrmės egzaminas

draugų“, – stebėjosi Ovidijus.

Kai abiturientai gegužės 27-osios rytą skubėjo į brandos egzaminą, 7c klasės mokiniai pasiryžo išmėginti savo jėgas „Lokės pėdos“ trasose. Tai ne žinių, bet fizinės ištvėrmės, pasitikėjimo savo jėgomis išbandymas. Atvykę į „Lokės pėdą“ pasijutome jaukiame gamtos prieglobstyje: šlamėjo plačiašakiai klevai, sruveno nedidelis upelis. Įsižiūrėję į miškelio gilumą, išvydome kliūčių raizgalynę. Susipažinę su pagrindinėmis taisyklėmis, kaip elgtis kliūtyse, pradėjome ilgą, gan sudėtingą kelionę įvairiose trasose. Teko šliaužti keliais, šokinėti, ropoti, net „minkštąją“ kūno dalį susitrenkti. Nepabūgome ir paukštelių lydimi įveikėme net sunkiausias trasas. O ten tikrai teko paplušėti! Jautėmės puikiai, kad sugebėjome nugalėti baimę. Lenktyniavome su vėju skrisdami per slėnį ilgiausiu lynu. Vieni rankomis plasnojo, kiti kojomis maskatavo, o kai kurių veiduose ir nerimas šmėstelėjo. „Niekada nebuvau matęs tokių laimingų klasės

Ekskursijos išpūdžius pasakojo 7c mokiniai Kotryna, Julius, Domas, Ovidijus

Tulpių rojuje

Gegužės 7 dieną trys šeštos klasės išvyko į ekskursiją, kurios pagrindinis tikslas buvo aplankyti Burbiškių dvarą.

Kai atvykę pravėrėme didelius vartus, įžengėme lyg į pasaką. Parkas kvepėjo grynų mišku. Visų dėmesį patraukė ant vieno tiltelio tūnantys keturi liūtai. Be to, visi tilteliai baltutėliai - lyg pasakų senukai.

Dvaro viduje sienas puošė daugybė nuotraukų. Kai pažvelgėme pro langą, pamatėme marguliuojančią tulpių jūrą. „Oho, kiek jų daug!“ – pirma mintis, kuri šovė į galvą. O kokia spalvų įvairovė! Raudonos, geltonos, baltos... Visa spalvų paletė.

Be to, klasės draugų dėmesį patraukė baltas ponis ir juodas žirgas. Aš jojau ant baltojo ponio. Buvo labai smagu!

Vėliau aplankėme Kryžių kalną ir, žinoma, pabuvojome prekybos ir pramogų centre – Akropolis.

Klasės draugai džiaugėsi, kad puikiai praleido laiką.

Išpūdžiais pasidalijo 6c kl. mokinė Ieva Gedvilaitė

Pradinukų savaitė

Pradinukų savaitė buvo įdomi ir pilna nuotykių. Įsimintiniausia diena „Mano tūkstantmečio knyga“. Tą dieną pradinukai nešė mokytojoms tėvelių ar senelių aprašymus apie vaikystės knygas. Sporto dienos tiesiog negalima pamiršti. Visi stengėsi parodyti sportiškumą. Ji buvo labai svarbi visiems pradinukams. Visą savaitę į mus atkreipė dėmesį visi mokyklos mokiniai. Pradinukai stengėsi ir norėjo pelnyti apdovanojimų. Penktadienis ir buvo paskutinė pradinukų savaitės diena. Daugeliui ši diena buvo liūdna, nes liko laukti kitų mokslo metų. Kiti džiaugėsi gautais apdovanojimais. Apdovanoti buvo už draugiškumą, tvarkingumą, kūrybiškumą. Manau, visi šios savaitės renginiais liko patenkinti.

Kaip teigia Gabija Darškevičiūtė, „visiems pradinukams labai patiko sporto diena, nes smagu išbandyti savo jėgas. Juk ne kiekvieną dieną turime tokią galimybę judriai ir linksmai praleisti laiką su klasės draugais.“

„Su nekantrumu laukėme mainų dienos. Buvo smagu sužinoti, kuri mokytoja pas mus ateis. Ar daug namų darbų užduos? Ir mums neteko nusivilti, pamokos praėjo labai greitai ir įdomiai“, – savo įspūdžiais dalijasi Deimantė Veselytė.

Mantvydė Juškaitė, 4b kl.

Projekto užbaigimo šventė

Ilgalaikis projektas „Mano tūkstantmečio knyga“ pasiekė pabaigą. Visi projekto etapai įvykdyti. Susumuoti nuveikti darbai.

Trečiokai visų klasių mokinius pakvietė į aktų salę ir ten pristatė viso projekto veiklą.

Aptarti ir pristatyti projekto darbai. Pasidžiaugta minčių debesėliais „Kodėl reikia mokėti skaityti?“ Perskaityti laiškai vaikų, kuriuos rašė Knygutei. Išanalizuotos senelių, tėvelių vaikystėje labiausiai skaitomos knygos, perskaityti jų parašyti atsiliepimai. O kiek džiaugsmo suteikė pačių ir draugų sukurtos knygos!

Apdovanoti aktyviausieji knygučių skaitytojai.

Projekto užbaigimo šventę vainikavo trečiųjų paruoštas knygų pristatymų mini inscenizacijos. Tai Kornelijaus Čiukovskio „Daktaras Aiskauda“, Janosch „Panama labai graži“ ir Knister „Ragana Lili“.

Visa sukaupta projekto medžiaga eksponuojama mokyklos bibliotekoje. Manau, kad projektas mokiniams patiko. Vaikai patyrė daug teigiamų emocijų ne tik dalyvaudami projekto veikloje, bet ir skaitydami knygutes.

Pasak vaikų, labiausiai įsiminė paroda „Mano senelių knyga“. Sužinojome, kad anksčiau knygos buvo ne tokios spalvingos, kaip dabar. Popierius nebuvo geros kokybės ir paveikslėlių buvo kur kas mažiau. Be to, supratome, kad knygeles reikia mylėti ir gerbti.

A. Simanavičienė, pradinė kl. mokytoja metodininkė

Kelionė traukiniu

Balandžio 7 d. 9a klasės mokiniai vyko į Šiaulius traukiniu. Išaušus ankstyvam rytui moksleiviai išžygiavo į traukinių stotį. Rytas buvo šiltas ir saulėtas. Visi su nekantrumu laukė, kol atvyks traukinys. Kai kurie traukiniu važiavo pirmą kartą!

Po valandos jau vaikščiojame bulvare. Ten gyvenimas tiesiog virė virė: žmonės skubėjo, plūdo į parduotuves, kavines.

Žinoma, užsukome į dviračių muziejų. Ten išvydome gausybę įvairių dydžių dviračių, kurių kiekvienas turi savo atsiradimo istoriją. Buvo keletas neįprastų dviračių, kuriuos patys galėjome išbandyti.

Dar šiek tiek pavaiškčioję užsukome į Akropolio kino teatrą, kur žiūrėjome filmą „Greiti ir įsiutę“. Pasimėgavę spragėisiais ir dėmesį prikaustančiu filmuėjome toliau. Pamatę ledo areną dauguma nuskubėjo į čiuožyklą. Po linksmybių ant ledo turėjome skubėti atgal į traukinį.

Namo grįžome kupini naujų įspūdžių ir diena buvo praleista tikrai turiningai.

Vaida Marčiūtė, 9a kl.

Ekskursija į Nidą

Mokykloje buvo paskelbtas konkursas, kuriame mažiausiai pamokų praleidusios klasės laimės piniginį prizą – kelionę. Laimėtojais tapo 5a ir 9a klasių mokiniai. Nusprendėm vykti į Nidą. Visų pirma važiuojame į Juodkrantę, kur aplankėme Raganų kalną. Ten pamatėme įvairiausių lietuvių liaudies pasakų ir legendų herojų skulptūras. Ypač daug buvo velnių ir raganų. Ši vieta ypatinga – tai mistinio ir realaus pasaulio riba, čia atgyja vaizduotė, atbunda kūrybinės galios.

Vėliau aplankėme saulės laikrodį, kuris stovi ant Parnidžio kopos Nidoje, Kuršių Nerijoje. Parnidžio kopa – stulbinančio, žodžiais neapsakomo grožio vieta. Ne vienas mokinys sakė, kad jaučiasi tarsi ne Lietuvoje matydamas tokį regioną. Tai unikali vieta, tik Kuršių Nerijoje saulė leidžiasi ir teka nuo vandens paviršiaus. Gaila, kad mums to neteko išvysti. Manau, visi mokiniai liko sužavėti vaizdu, kurį pamatė lankydami Parnidžio kopą. Dar viena vieta, kurią aplankėme – Tomo Mano muziejus. Ten pamatėme fotonuotraukas, knygas, dokumentų kopijas, atspindinčias rašytojo gyvenimą ir kūrybą.

Mokiniai liko patenkinti išvyka, nes pamatė daug lankytinų vietų, sužinojo apie Nidą įdomių dalykų. Ši pažintinė ekskursija praplėtė mokinių akiratį ir suteikė puikią progą pasigrožėti vienu nuostabiausių Lietuvos miestų – Nida.

Eglė Eitkevičiūtė, 9a kl.

Mokinių ir mokytojos kūrybingumas

Mokytojos metodininkės J. Bieliauskienės mokiniai sėkmingai dalyvauja įvairiuose konkursuose. Pavasarį Ernesta Petrauskaitė (11 kl.) tapo laureate mokinių dailės konkurse – parodoje „Tūkstantis žingsnių į Lietuvą“, o Erika Dacytė (9c kl.) pateko į nugalėtojų gretas Lietuvos moksleivių kūrybinių darbų konkurse „Vandens tiekimo simbolis“. Sveikiname!

„Savo kampo“ informacija

Po V. Krėvės aprašytą Dainavos kraštą

V. Krėvė – bene vienintelis lietuvių rašytojas, kuris pasitinka mus penktoje klasėje su „Antanuko rytu“ ir lydi su „Milžinkapiu“, „Galvažudžiu“, „Skerdžiumi“, „Skirgaila“ per visus mokyklinius metus. Todėl 8a ir 8c klasių mokiniai šiuos mokslo metus baigė kelione po Dzūkiją.

Ne veltui V. Krėvė „Milžinkapyje“ rašė: „Daugel mūsų tėvynė yra puikių ir gražių vietų, daugel yra šalių, kurios pagarsėjo senų tėvelių darbais, bet tarpe jų visų gražiausia ir garsiausia Dainavos šalis...“ Akį traukė Dzūkijos pušynai, maitinantys uogomis ir grybais gamtos neišlepintus dzūkus, gelsvom smėlio kepurėm pasipuošusios kalvelės, keliukų vingiai, puikiai tvarkomos kaimiečių sodybos.

Pirmasis mūsų sustojimas – V. Krėvės gimtinė, dabar memorialinis muziejus, Subartonių kaime. Čia mus pasitiko liepų pavėsyje glūdinti senoji pirkia, menanti rašytojo vaikystę. Viduje pamatėme V. Krėvės laikų baldus, rašytojo kūrybos ekspoziciją ir, aišku, krosnį, aprašytą „Antanuko ryte“. Po to kaimo keliuku patraukėme į kapinaites, kur ilsisi rašytojo, jo žmonos ir dukters palaikai.

Važiudami iš Subartonių stabtelėjome prie legendomis apipinto Gilšės ežero. O toliau vingiuotas kelias nuvedė į Merkinę. Užkopę į piliakalnio viršūnę galėjome gėrėtis didingu Nemunu ir srauniuoju Merkiu. Įsivaizdavome, kaip mūsų protėviai kovojo su kryžiuočiais, supratome, kodėl jaunas Zubrys ir jo gražioji Meilužė paaukojo savo jaunystę dėl brangios tėviškės...

Po to nuvykome į Liškiavą. Apžiūrėjome nuostabiai atrestauruotą bažnyčią ir vienuolyną, užkopėme ant piliakalnio. Nuo senosios pilies griuvėsių kaip ant delno Dzūkija su Nemuno kilpomis ir miškų kupolais.

Taigi, tokia ta Dainava, legendomis apipintas kraštas, V. Krėvės pamilta gimtoji erdvė ir jos žmonės. Čia buvo jo kūrybos pradžia, ir čia jis kaip iš gyvo šaltinio sėmėsi įkvėpimo. Todėl šio rašytojo kūryboje viskas tikra ir suprantama.

G. Juškenė, lietuvių kalbos mokytoja metodininkė

Pažintinė išvyka

Mes, 5b klasė, šiuos mokslo metus užbaigti nutarėme išvyka į kaimynės Plungės rajono apylinkes. Atrodo, kas nežino Platelių švaraus ir ramaus ežerėlio. Bet... pasigilinkime, susitikime su gamtotyryninke Aušra ir pateksime į nepakartojamą kampelį.

Tad pirmiausia ir užsukome į Platelių lankytojų (informacijos) centrą. Čia įrengta Gamtos ekspozicija patraukė dėmesį: eksponuojamos gausios drugių, vabalų, kerpių kolekcijos, įvairių paukščių ir gyvūnų iškamšos, o akvariume plaukioja šio krašto žuvis.

Į šiaurės rytus nuo miestelio įrengta apžvalgos aikštelė. Iš jos atsiveria didingas Platelių ežeras. Tai didžiausias ir giliausias Žemaitijos ežeras. Net septynias salas supa šaltas ir skaidrus Platelių ežero vanduo; kiekviena jų turi savitą pavadinimą, įdomią praeitį.

Platelių dvaro svirne galima pamatyti Užgavėnių kaukių ekspoziciją, apžiūrėti archeologinius radinius, senovinius įrankius ir namų apyvokos daiktus, aplankyti parodas.

Pagaliau priartėjame prie pagrindinio ekskursijos tikslo – Militarizmo ekspozicijos. Ji įsikūrusi Plokštinės miške, buvusioje sovietinės armijos požeminėje termobranduolinių raketų paleidimo aikštelėje. Keliolika metų buvęs slaptas karinis objektas apipintas prieštarais pasakojimais ir legendomis. Militarizmo ekspozicijoje lankytojai gali apžiūrėti 27 metrų gylio šachtą ir kitus išlikusius įrenginius, pamatyti sovietinės armijos atributiką.

Slogias militarizmo ekspozicijos mintis praskaidriname užsukę į jachtklubą. Čia įsikūręs nardymo centras „Oktopusas“. Narai ruošiasi pratyboms, o mes nuo tiltuko jiems linkim sėkmingo nardymo.

Grįždami dar užkopiame į Žemaičių Kalvarijos piliakalnį, kur atsiveria ozo tipo kalnynas, kelių ir gatvių tinklas.

Manome, kad verta buvo pakeliauti.

Monika Stulpinienė, 5b kl. auklėtoja

Etnokultūros pamoka

Gražią pavasario dieną kelios klasės susirinko į aktų salę neįprastai lietuvių kalbos pamokai. Šią pamoką vedė ne mūsų mokytoja, o dvi aktorės Daiva Gabytė ir Kristina Bareikienė. Kristina yra kilusi iš Žemaitijos, tačiau dabar gyvena Vilniuje.

Ši pamoka vyko neįprastai, viskas buvo pasakojama spektakliu.

Suėję į salę ant scenos pamatėm daug įvairių dekoracijų. Aktorių rūbai taip pat buvo neįprasti. Jos vilkėjo lininio audinio spalvotais paveikslėliais papuoštas sukneles.

Spektaklyje girdėjome senovinių dainų, gaidų, kurios buvo atliekamos įvairiomis tarmėmis. Išvydome porą pasakų, kuriose taip pat buvo kalbama tarmiškai. Šias pasakas aš jau buvau girdėjusi, tačiau mūsų šalies bendrine kalba.

Ši pamoka man patiko. Buvo neįprasta. Aš jau buvau girdėjusi šias tarmes, tačiau buvo įdomu paklausti, kaip buvo atliekamos dainos dzūkiškai, aukštaitiškai, suvalkietiškai, žemaitiškai.

Ieva Adomaitytė, 6c kl.

Vasara už lango. Paskutiniai apsilankymai mokykloje ir – sulauktos atostogos. Nuoširdžiai dėkojame visiems mokytojams, mokiniams šiais mokslo metais pasidalijusiems „Savo kampo“ puslapiuose savo mintimis ir išpūdžiais. Gero poilsio, turiningo laisvalaikio, kuriame netrūktų peno sielai. Viliamės, kad ir kitais mokslo metais nepritrūks kūrybinių minčių ir maloniai bendradarbiausime.

„Savo kampo“ redakcija